

Prva je analiza očito matematika, dok je druga analiza, sudeći po navođenju Plotina, novoplatonički nadomjestak metafizici, tj. uspon k prvom počelu (onome bezuvjetnom) i izvođenje svih redova bića iz prvog počela.

Takovo izvođenje za jednog platoničara svakako nije ništa neočekivano. Neočekivana je, međutim, primjedba Petrićeva koju na kraju dodaje: Tu Platonovu dvostruku analizu ne smije se, kaže Petrić, pomiješati s peripatetičkim dokazivanjem *da* <nešto> *jest* – ὅτι i dokazivanjem *zašto* <nešto> *jest* – διότι. Petrić drugim riječima (malo enigmatički) kaže da se *Platonova dvostruka analiza* ne smije pobrkati s *padovanskom metodom regresa*. On drži da sam Aristotel nije imao pojma o nekoj razlici između *dokazivanja* ὅτι i *dokazivanja* διότι, u smislu dviju različitih spoznajnih metoda. Za Aristotela su, tvrdi Petrić, *dokaz* ὅτι i *dokaz* διότι samo dva silogizma³, a ne metode dokazivanja. Usput rečeno, na ovom mjestu rabi Petrić termin *demonstratio* u smislu metode (i izričito ga razlikuje od silogizma), dok inače vrlo često termin *demonstratio* rabi za silogizam.

Petrić ističe da je tu metodu naslutio Averroes, (u Predgovoru svojih komentara *Fizike*), ali padovanski aristotelizam uopće ne spominje. Ipak, formulacija: *progressus per plures et causas et effectus sibi ad invicem coordinatos ac subalternos* – nedvojbeno ima porijeklo u padovanskom aristotelizmu.⁴

Na kraju Petrić imanentnom kritikom dokazuje da sam Aristotel mora prihvatiti spoznaju kao prisjećanje na temelju svog pojma aktivnog uma. Ako aktivni um dolazi izvana, onda je on, kao aktivan, već prije spoznao i zato i Aristotel mora prihvatiti spoznaju kao prisjećanje.

³ ARIST. APo 87a.31 – 35 Ἀκριβεστέρα δ' ἐπιστήμη ἐπιστήμης καὶ προτέρα ἢ τε τοῦ ὅτι καὶ διότι ἢ αὐτῆ, ἀλλὰ μὴ χωρὶς τοῦ ὅτι τῆς τοῦ διότι, καὶ ἢ μὴ καθ' ὑποκειμένου τῆς καθ' ὑποκειμένου, οἷον ἀριθμητικῆ ἀρμονικῆς, καὶ ἢ ἐξ ἐλαττόνων τῆς ἐκ προσθέσεως, οἷον γεωμετρικῆ ἀριθμητικῆ.

⁴ Usp. npr.»Duplicem processum innuit Commentator in scientia naturali: primus est ex minus notis naturae ad magis nota naturae, et est ab effectu ad causam: secundus est a magis notis naturae ad minus nota naturae, et est a causa ad effectum (...).«, *Expositio Pauli Veneti super octo libros Physicorum Aristotelis*, Venetiis 1499. I. text 2.